

15 lutego 1928 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 6932.

Alfred Niedźwiecki
(Warszawa, Polska).

Kl. 30 b 1.

AG 1 c 1/00

Składana podstawa wiertarki dentystycznej.

Zgłoszono 24 listopada 1923 r.
Udzielono 11 lutego 1927 r.

Podstawa według wynalazku jest przedstawiona na załączonym rysunku; składa się ona z koziółka dwuramiennego *A* z kołem rozpędowym *X* (fig. 1) i z trójnogą dwuramienną *B* (fig. 3).

Trójnóg *B* (fig. 3) składa się z jednej dłuższej nogi *a* i dwóch ramion *b* i *c*, przymocowanych zapomocą przegubów *d* i *e*.

Dłuższa noga *a* trójnoga *B* posiada w przedniej części prawie na połowie swej długości po obu bokach wycięcia *e* i *f* (fig. 4).

W każdym z tych wycięć mieści się sprężyna stalowa *g* względnie *h* (fig. 5), przymocowana śrubami.

Sprężyny stalowe *g* i *h* (fig. 6) są jednakowej długości z wycięciami *e* i *f*; sprężyny te w miejscach przymocowania są szersze i ściślej przylegają do ścianek wycięć; w odstępie $\frac{1}{3}$ całej swej długości,

licząc od dołu, sprężyna zwęża się, odchodząc od ścianki wycięcia (fig. 5); zewnętrzna zaś strona sprężyny jest cokolwiek wygięta.

Koziółek z kołem rozpędowym (fig. 1) dolną swą częścią przymocowany jest do nieruchomej nogi *a* (fig. 3) dwiema śrubami *m* i *n* (fig. 7). Śruba *m* wkręca się w koziółek zdołu przez otwór w nodze *a* (fig. 7); druga śruba *n* wkręca się w nogę *a* przez otwór w tylnym występie dwuramiennego koziółka.

Przeguby *d* i *e* (fig. 3) formują się z bocznych występów *p* i *r* nieruchomej nogi *a* (fig. 4), z obsad ramion *s* (fig. 8) i z bocznych występów koziółka *t* i *u* (fig. 7).

Przeguby te formy zaokrąglonej mają środkowe otwory dla osi *w* i *y* ruchomych ramion.

Ramiona 1 i 2 (fig. 8) posiadają ścięte

naukos obsady w przednich częściach z i z_1 . Do tych ściętych części z i z_1 mocno przylegają sprężyny stalowe g i h (fig. 6 i 5), które przytrzymują ramiona b i c w pozycji rozłożonej.

Trzon ramienia jest falisto wygięty i przy złożeniu stroną wewnętrzną, wypukłą, przylega do zewnętrznego wygięcia sprężyn (fig. 5).

Ramiona w dolnej części są zaokrąglone i posiadają nóżki δ .

Koziółek dwuramienny A w odległości 10 cm od miejsca przymocowania do trójnoga jest rozdzielony na dwie części, połączone przegubem 7 (fig. 1 i 2), wobec czego koło rozpędowe może być odrzucone wtył w ten sposób, że przylega do nogi a (fig. 2 i 3), gdzie skrzydła 1 i l tworzą podłoże dla koła. Podłoże to wyłożone jest warstwą gumową.

W celu zabezpieczenia od nagłego odchylenia koziółka podczas pracy, na tylnej jego stronie znajduje się bezpiecznik 4 (fig. 1) przymocowany śrubą 5 (fig. 1) do górnej połowy koziółka wyżej przegubu; śruba ta jest jednocześnie osią dla bezpiecznika.

Przy rozłożonej podstawie bezpiecznik 4 odchyła się nadół i opiera dolną, szeroką i wypukłą częścią o owalne wklęsłe wycięcie w dolnej połowie koziółka dwuramiennego poniżej przegubu 7 (fig. 1), które to wycięcie w środkowej części posiada zatrzask 8 (fig. 9). Zatrzask ten składa się z czopka 9 i sprężyny spiralnej 10, znajdującej się w zagłębieniu dolnej połowy koziółka, tuż pod wklęsłym wycięciem.

Pokrywa 11 przykrywa spiralną sprężynę z zewnątrz i przymocowana jest czterema śrubkami.

Kiedy bezpiecznik 4 przesuwają się przy zamykaniu po wycięciu 6, czopka 9 uginają się automatycznie i wyskakują, gdy odpowiednio wgłębienie w dolnej części bez-

piecznika dojdzie do czopka. Zatrzask ma na celu unieruchomienie bezpiecznika.

Podobny zatrzask 8 (fig. 2) znajduje się i na górnej części koziółka dwuramiennego, przytrzymując bezpiecznik w pozycji odchylonej.

Występy p i p_1 (fig. 3) tworzą zacisk do unieruchomienia odrzuconej części koziółka. Pomiedzy występy p i p_1 wchodzi uszko 10 na końcu 12 odchylonej górnej części dwuramiennego koziółka na przegubie 13. Śruba 14 (fig. 3) przechodzi przez uszko 10 i wkręca się w część p.

Przy rozłożeniu podstawy wiertarki i wyprostowaniu odchylonej górnej części koziółka dwuramiennego, rączka zaciskowa 16 (fig. 10) utrzymuje takową w pionowej pozycji.

Zapomocą pedału P i dźwigni korbowej S puszcza się koło X w ruch.

Dźwignia korbowa przymocowana jest do pedału na przegubie 18, a do śruby korbowej 19 (fig. 10)—zatrzaskiem. Przy odchylaniu blaszki zasłonnej 17, dźwignia wysuwa się ze śruby korbowej i odchyła się na pedał.

Zastrzeżenie patentowe.

Podstawa wiertarki dentystycznej, znamienna tem, że posiada odrzucane na przegubach w boki ramiona (b, c) trójnoga oporowego oraz utworzony z trzech części koziółek (A) koła rozpędowego, połączonych przegubami powyżej i poniżej osi tego koła, wobec czego podstawa może być złożona w ten sposób, iż wskazane ramiona oraz koło rozpędowe i górny koniec koziółka zostaną przyparte do nogi (a) trójnoga, przyczem wskazane odchylane części unieruchomia się tak w pozycji rozłożonej, jak również i złożonej zapomocą jakichkolwiek znanych odpowiednich urządzeń.

Alfred Niedźwiecki.

Fig 1

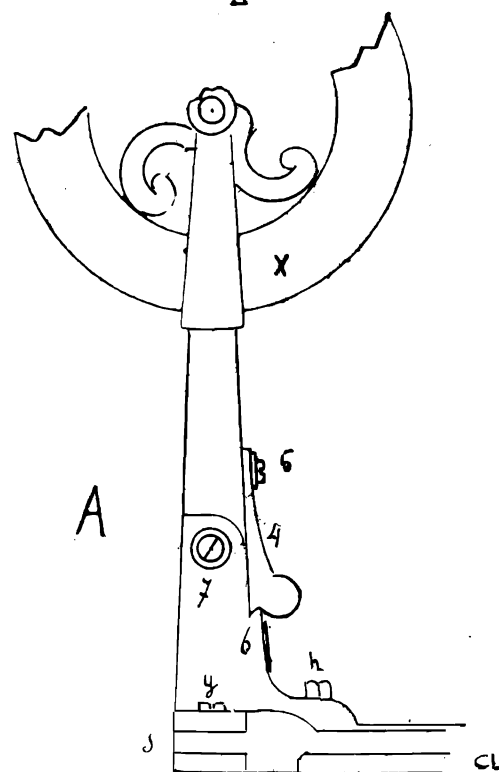

Fig 2

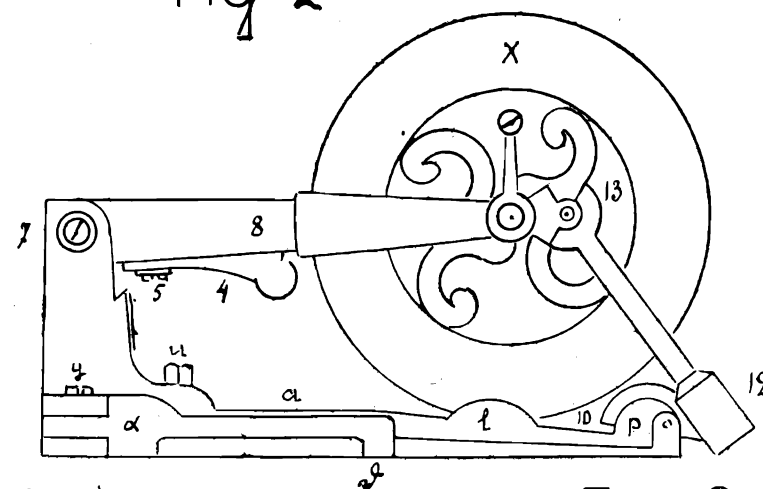

Fig 3

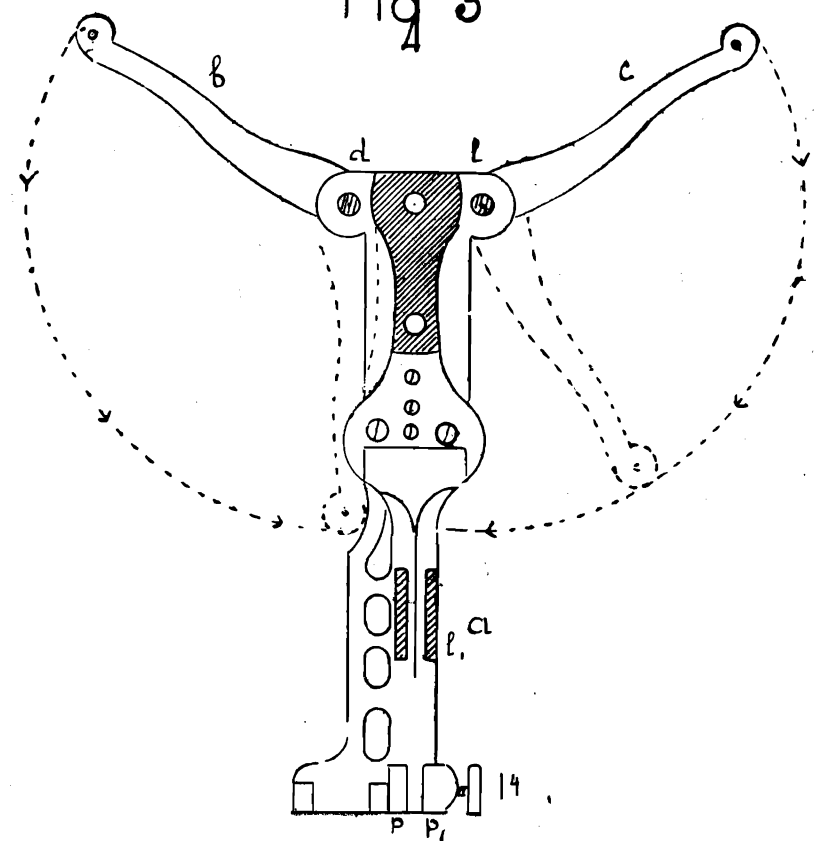

Fig 4

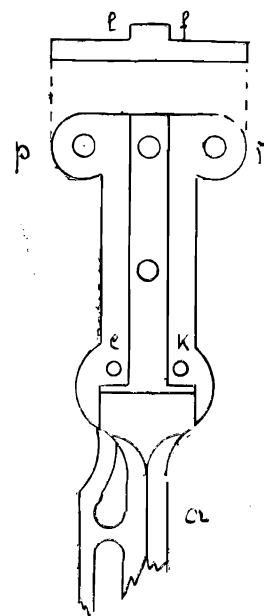

Fig 5

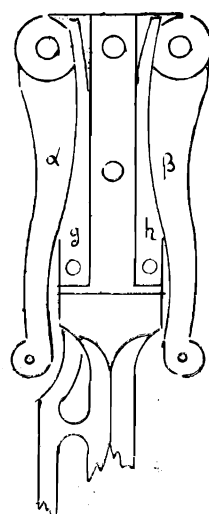

Fig 6

Fig 7

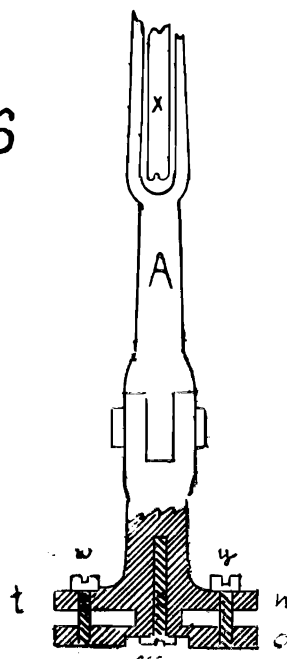

Fig 8

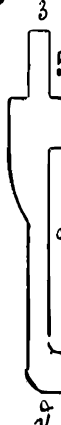
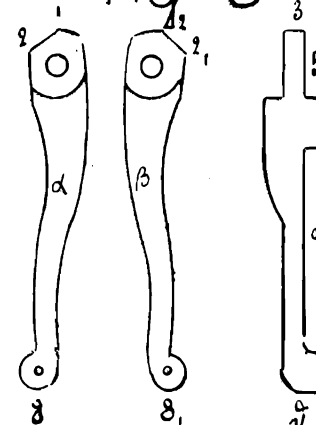
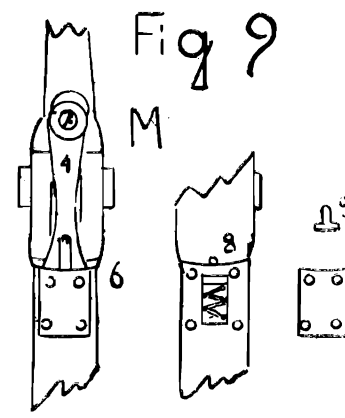

Fig 9

S

Fig 10

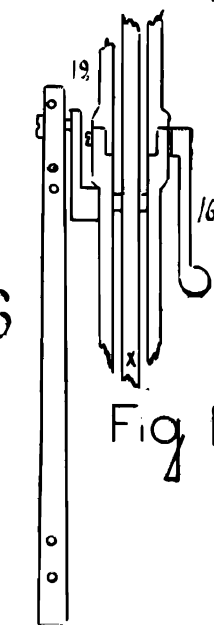

Fig 11

